Factsheet 'Inrichting en aanpak van sociale wijkteams'

VerDuS-programma	Kennis voor Krachtige Steden
Titel onderzoek	Versterking van de sociale structuur via wijkcoaches en andere vormen van frontlijksturing
Kernwoorden	Bestuur, decentralisatie, sociale wijkteams, zorg, problemen
Projectleider	dr. H. van der Kolk, Universiteit Twente
Partners	Enschede (i.s.m. MEE Twente, LIVIO, RIBW Overijssel, Tactus Verslavingszorg, Mediant, Menzis, Jeugdzorg Overijssel, Provincie Overijssel en Jarabee), Leeuwarden, Zaanstad, City of Swindon, Saxion Hogeschool, BMC Advies en Management
Looptijd	2012 - 2014

Aanleiding
Gemeenten en provincies hebben van het Rijk nieuwe taken overgedragen gekregen: op het gebied van de AWBZ, jeugdzorg, Wet Werk en Bijstand. Deze decentralisaties, de 3D's, gaan gepaard met forse bezuinigingen. Tegen die achtergrond, en die van onvrede met de versnippering van hulp, werken gemeenten nu aan nieuwe, integrale sturingsarrangementen. Veel gemeenten richten sociale teams in; teams van generalisten die werken op basis van de hulpvraag van het huishouden. Die zouden efficiëntere en effectievere zorg moeten leveren, onder andere voor gezinnen met multiproblemen, zoals een combinatie van schulden, verslaving, werkloosheid, en/of opvoedproblemen.

Toelichting
De precieze inrichting van sociale teams (welk domein, welke experts, welke doelgroep, welke precieze aanpak) loopt sterk uiteen tussen gemeenten. Dit onderzoek analyseert hoe verschillende sociale teams in gemeenten zijn georganiseerd. In dit onderzoek zijn verschillende verschijningsvormen, respectievelijk inrichtingskeuzes, met betrekking tot sociale wijkteams geïnventariseerd en de daarbij behorende knelpunten in beeld gebracht.

Resultaten
Gemeenten moeten helder voor ogen staan waarom ze sociale wijkteams in het leven roepen en wat ze ermee willen bereiken, zodat ze prestaties kunnen monitoren en evalueren. Gemeenten kunnen zo werkenderwijs tot een aanpak komen die in het eigen lokale sociale domein werkt. In het onderzoek wordt er gesproken over de één gezin, één plan, één regisseur-aanpak. In deze aanpak staat niet het organisatieaanbod, maar de hulpvraag van een huishouden centraal. Dit vraagt om flexibiliteit van de inbreng van steeds weer andere organisaties en disciplines. Tegelijkertijd zijn stabiele samenwerkingsrelaties nodig om als netwerk te kunnen opereren en als zodanig te worden herkend.